

Ja fa catorze anys que la personalitat imparable de la Maria de la Paz Alcalde la va fer decidir a fer alguna cosa important dins del ram dels transports en construcció: **"No va ser per res en concret, va passar que jo treballava amb una persona ficada en aquest món, li vaig proposar a aquest senyor de muntar un negoci, per això s'havia de treure un títol, i em va dir que ni somniar-ho. Jo sí, que ho vaig fer."**

Això no obstant, el camí fins aconseguir un nom dins del món dels tractors amb semiremolc no va ser gens fàcil: **"Vaig estudiar per als títols que em calien i allà ja em vaig trobar els primers disgustos. A classe érem un parell de dones, la resta homes, i jo, és clar, m'asseia a primera fila, preguntava quan calia, no volia perdre el temps... Un dia un senyor em va dir que me n'anés a casa a fregar la vaixel·la, que què feia jo allà interrompent i perdent el temps, i em vaig encendre. 'El que tu no fas', li vaig etzibar."**

Aleshores la Paz ja sabia el que volia, dedicar-se a la construcció, on anava i el que podia assolir, arribar a treballar en moviments de terra, carretera i autopista. Tot això ho va aconseguir amb la seva primera empresa de transports, que duia el seu nom: **"Els inicis, però, no van ser gens engrescadors, sense patrimoni, dos camions en leasing i dues banyeres. Per postres poc després un client ens va enganxar amb un impagament de catorze milions de pessetes."**

Indignada, la nostra protagonista recorda com el banc, tot i semblar comprensiu de bell antuvi, va intentar embargar-li els béns: **"Va ser un calvari. El primer que vaig fer va ser canviar de banc, i després van venir anys d'esforços per tornar tot el que devia."** En cap moment, però, la Paz no s'avergonyeix de res: **"Allò important en aquesta vida", afirma, "és donar la cara. Jo ho vaig fer i vaig aconseguir una segona oportunitat."**

Durant tots aquests anys de lluita, l'empresària diu haver tocat el cel i baixat als inferns: **"El món del transport és així; un any compraràs dos camions, però després et passaràs sense treballar tres dies, el primer perquè plou i els altres perquè la terra és molla. Hem de tenir en compte que cal ser previsors com la formiga; després dels tres o quatre mesos de feina a l'estiu ve la davallada de Nadal."**

Tot i els entrebancs, aquest primer negoci de la Paz va superar les expectatives i es va veure impel·lida a crear una segona empresa, Trans-S 2 A 96: **"Vaig crear una societat limitada paral·lela, ja que com a persona física no se'm permetia tenir més de cinc camions."**

Actualment la nostra interlocutora té una dotzena de treballadors fixes, a part els autònoms que ha de contractar per feines concretes.

Cal assenyalar, en aquest sentit, que amb vista a estalviar l'equip de la Paz s'arregla ell mateix els camions en una nau de mil metres quadrats que fins i tot han equipat amb un dipòsit de gasoli: **"El mecànic, el comercial, els transportistes... Compto amb un equip fantàstic; tot homes."** L'empresària està tan avesada a un món d'homes que fins i tot li costa el contacte amb altres dones: **"Si una senyora m'explica els seus problemes domèstics jo no li puc pas parlar d'un camió bolcat... No em fa res treballar amb deu homes, però tanqueu-me amb dues dones i ja tremolo."**

La nostra protagonista, menuda, deu fer el seu efecte, entre deu homes; és, però, un nervi de senyora, amb una energia inesgotable: **"Una jornada a la feina s'ha de viure, no es pot explicar. Ja de bon matí comença l'acció; que si un accident, que si això, que si allò. Sempre estem amb l'ai al cor, però la satisfacció paga la pena. Els transportistes són gent fabulosa que es guanyen les garrofes amb moltes hores d'esforç. I a part de dedicar tanta energia a la feina també sé que m'he de reciclar: nòmines, assegurances, tot canvia d'any a any, i cal estar a l'aguait. Comptabilitat i informàtica són dues eines que m'han calgut, en un món tan complex."**

La dedicació de la Paz és exemplar. Ella vol aclarir, tanmateix, que contràriament al que molta gent pensa no s'ha fet pas d'or: **"Hi ha qui s'admira dels milions que tinc i van ben errats, perquè el que jo tinc són milions en moviment, uns camions que si no aprofito perden cada cop més valor i uns costos altíssims. Això sí, tinc tots els papers en regla, i en aquest tema no tinc gens de recança de gastar-m'hi el que calgui. Potser no arribaré a final de mes, però dormiré ben tranquil·la."**

Aquesta responsabilitat empresarial tan lloable no és, però, present a tot arreu: **"Al món de l'obra hi ha molta màfia; els qui de debò som legals no podem abaixar preus i sovint d'altres ens passen al davant. Crec que tant la Generalitat com Trànsit s'hi haurien de fixar més, en aquestes coses."** Això no obstant, després de tot el que ens acaba d'explicar l'empresària afegeix que l'apassiona el fet de viure amb l'ai al cor, i que no tothom està disposat a fer-ho: **"Cal estar-ne molt segur, ser positiu i estar preparat per a tot"**.

Tal vegada perquè veu l'exemple matern, l'Hèctor Hugo, el fill de la Paz, no vol ni sentir-ne parlar, de camions: **"Ell és d'una altra pasta, per això està fent una carrera de lletres pures i deixa el món del transport en mans de sa mare. Jo ho accepto perfectament, cada persona té el seu món personal. A mi, per exemple, m'encanta el futbol i sóc de l'Espanyol."**

Que una senyora es dediqui als transports ja és poc corrent, però que vagi a veure un partit és quasi una raresa: **"Ja us he dit que em moc perfectament en el món masculí; m'hi entenc, amb els senyors. I tant que es parla de masclisme, en el fons són uns ingenus i uns innocents. Us explicaré una estratègia meua. Al banc la meua arma és exclamar-me dient 'és clar, com que sóc una dona...' Aleshores els toques la fibra i canvien el discurs; no n'hi ha ni un que es vulgui fer dir masclista."**

Si les estratègies de la Paz funcionen, també ens la creurem quan ens diu que la seva filosofia és semblar sense esperar res. Per això mateix ella continuarà al peu del canó, tot i que s'atreveix a predir grans canvis, en el món del transport: **"El sector va de mal en pitjor, i tot plegat ha de petar per alguna banda."** Esperem, si més no, que ella trobi moltes portes obertes i que la duguin a bon port, com ja li va passar gràcies al seu germà gran, en Francisco: **"De la seva mà vaig entrar a la meua primera empresa, i des de llavors que no he parat, en la meua carrera professional."**

Maria de la Paz Alcalde - Barcelona (el Barcelonès)